

ΘΕΜΑΤΑ ΤΕΧΝΗΣ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

(μάθημα κατεύθυνσης)

Ιμπρεσιονισμός - 19^{ος} αιώνας

Είναι το κίνημα που σημάδεψε την οριστική στροφή στην ιστορία της ζωγραφικής από την εποχή της Αναγέννησης. Ο όρος προέρχεται από ένα πίνακα του Μονέ με τίτλο **Impression**

Κύρια χαρακτηριστικά:

- Οι ιμπρεσιονιστές αρχίζουν και τελειώνουν τους πίνακες τους στη φύση μπροστά στο θέμα τους. Προσπαθούν να απεικονίσουν την εντύπωση που δημιουργείται από κάποια σκηνή που αλλάζει.
- Ποικίλες δυνατότητες σύνθεσης. Τολμηρές αφαιρέσεις.
- Θέματα πλέον είναι ανεξάντλητα, τα περισσότερα έξω στη φύση.
- Διαφορετική απόδοση του βάθους.
- Απουσία πλασίματος των μορφών, **επίπεδες - πλακάτες** επιφάνειες (στοιχείο που το πήραν από γιαπωνέζικες ξυλογραφίες).
- Χρησιμοποιούν καθαρά χρώματα με χοντρές πινελιές που από μακριά φαίνονται να σμίγουν σε ποικίλες ζωντανές αποχρώσεις. Έτσι, ακόμα και οι σκιές είναι χρωματιστές. Τα έργα τους μεταδίδουν **φρεσκάδα, ζωντάνια** και **αυθορμητισμό**.

Μονέ, Μανέ, Ρενουάρ, Πισσαρό, Σισλέ, Ντεγκά. Γλύπτης: **Ροντέν**.

Ρενουάρ. «το Μουλέν ντε λα Γκαλέτ», λάδι σε καμβά, 1876

Σχεδιαστικά η δομή της σύνθεσης (άξονες, απλά γεωμετρικά σχήματα) του έργου στο αντίστοιχο κενό πλαίσιο.

Περιγραφή και ανάλυση της δομής της σύνθεσης του έργου:

Ένα χορευτικό κέντρο όπου ζευγάρια συζητούν, χορεύουν αγκαλιασμένα, διασκεδάζουν. Ο Ρενουάρ απεικονίζει τη μοντέρνα ζωή σε ένα εύθυμο παριζιάνικο πανηγύρι. Τα χρώματα είναι φωτεινά και χαρούμενα, μεταδίδουν **φρεσκάδα, ζωντάνια** και **αυθορμητισμό**.

- Η **συνεχής εναλλαγή φωτεινών και σκούρων κηλίδων** δημιουργεί έντονες αντιθέσεις και προσδίδει στο έργο κίνηση.
- **Χρώμα:** Ο ζωγράφος δεν ανακατεύει πολύ τα χρώματα αλλά χρησιμοποιεί χοντρές πινελιές που από μακριά φαίνονται να σμίγουν. Έτσι, ακόμα και οι σκιές έχουν μοβ-μπλε αποχρώσεις.
Ο Ρενουάρ σκορπά τα χρώματα με μεγάλη ισορροπία. Δημιουργεί ένα χείμαρρο από αντιθέσεις με πράσινα, πράσινα-κίτρινα, καφέ-κόκκινα, κίτρινα, καφέ-κίτρινα, χρυσά-κίτρινα, μπλε, μπλε-μοβ, μοβ-κόκκινα, άσπρα-γαλάζια, άσπρα-μοβ, άσπρα-πορτοκαλιά χρώματα.
- Οι φιγούρες είναι σκορπισμένες ακατάστατα στο χώρο όμως οι δύο κύριες μορφές στο πρώτο πλάνο έχουν τοποθετηθεί **πάνω στο νοητό κεντρικό κατακόρυφο άξονα**. Αυτό εντάσσει τη δομή της σύνθεσης στην **συμμετρική ισορροπία**.
- Τα περιγράμματα σχεδόν εξαφανίζονται.
- Η συνεχής σμίκρυνση των φιγούρων προς το βάθος μεταδίδει την αίσθηση της προοπτικής.